

Deliriş İbrahim 7 Bölüm

– Sami Biber · 11 Mart 2021

DELİRİŞ BAŞLIYOR

Padişah İbrahim, Vezir-i âzâmlıktan azlettiği Sultanzâde Mehmet paşanın yerine Defterdar Salih Paşa'yı sadaret makamına getirdi. Salih Paşa ,Erdel, Boğdan, Kırım ve Lehistan ile olan ilişkileri düzene koyduktan sonra yine Girit'te devam eden savaşla meşgul olmaya başladı. Azledilen Sadrazam Sultanzâde, Girit'e serdar olarak tayin edildiyse de iki ay sonra orada vefat edince yerine Deli Hüseyin Paşa görevlendirildi (29 Cemâziyelâhir 1056/12 Ağustos 1646). Hüseyin Paşa kumandasındaki Osmanlı kuvvetlerinin kırk günlük kuşatması sonucu Resmo feth edilmiş ve bir müddet sonra Kandiye muhasarası başlamıştı. Ancak Venediklilerin karşı hareketi yanında Çanakkale Boğazını abluka altına alıp gerekli mühimmatın ulaşmasını engellemeleri sebebiyle Kandiye kuşatması uzadı. Öbür taraftan Venediklilerle Dalmaçya kıyılarında da mücadele sürdürülmekte idi.

Başlangıçta üstünlük elde edilmesine rağmen durum gittikçe Osmanlı aleyhine dönmüş, Kırka sancağında bir çok kale elden çıkmış ve Kilis de kaybedilmişti.(Bugünkü Kilis İlimiz değil tabii ki.)

Bütün bu olanlar padişah İbrahim'in sınırlarını iyice bozmuştu. Artık Cinci Hüseyin'in ilaçları macunları da tesir etmediği gibi neredeyse her gün onunla ilgili bir şikayet geliyordu kulağına. Nihayet dayanamadı ve Karabaşzâde Hüseyin'i (Yani Cinci Hocayı) Huzuruna çağırdı.

- Bre Hüseyin Efendi de bana. Hakkında bu kadar şikayet olduğu halde ben seni her defasında koruyup kollamadım mı?
- Korudunuz ve kolladınız sultanım. Allah ne muradınız varsa versin.
- Seni dört üç defa Anadolu kazaskerliğinden alıp dört defa tekrar geri getirmediğim mi?
- Getirdiniz Sultanım. Allah sizden razı olsun.
- Ulan ben senin kahrını daha ne kadar çekeceğim ha?
- Aman sultanım ne hatam oldu ki?
- Daha ne olsun ulan? Medreselere müderris tayininden kasabalara kadı tayinine kadar her işten rüşvet alır dururmuşsun. Elifi görse mertek diyen herifleri medreselere müderris tayin edermişsin.

Cinci Hüseyin neredeyse "Ama Padişahım siz de beni medrese tahsilim tamam olmadığı halde Süleymaniye medresesine müderris olarak tayin etmediniz mi? Kendinize ve şehzadelerinize hoca tayin etmediniz mi?" Diyecekti.

- Sultanım ! Zinhar yalandır.
- Baka hoca. Ateş olmayan yerden duman çıkmaz. O yalan bu yalan. Ulan bir değil iki değil, beş değil on

değil. Millet senden yaka silker. Aldığın rüşvetler ile neredeyse Devlet-i Âliye'den zengin olmuşsun.

-Aman sultanım ne haddime.

-Validemin hatırı olmasa hemen alırdım kelleni ya dua et validem senden vazgeçmez.

-Sağ olsunlar var olsunlar sultanım. Her daim duacıyım validenize.

-Dua dedin de aklıma geldi. Artık verdiğin ilaçlar, okuduğun dualar da tesir etmez oldu. Ne uyku uyuyabilirim ne de huzurum var.

-Sultanım. Ben elimden geleni yaparım

-Daha fazlasını yapman lazım Hoca. Mesela daha fazla şurup, daha fazla macun yapmalısın.

-Olmaz padişahım. Daha fazlası maazallah ölümünüze yol açabilir.

-Yani derdimin çaresi sende değil öyle mi?

Cinci Hüseyin sustu. Evet dese de bela, hayır dese de bela bir durumla karşı karşıya idi.

Padişah seslendi.

-Ağalar ! Bana tiz sadrazam Salih Paşa'yı çağırın.

Kısa bir süre sonra Salih Paşa huzura girdi.

Padişah İbrahim öfke ile bağırdı.

-Paşa ! Bu Cinci serserisini alıp İzmit'e süresin. Her türlü görevden azlettim bunu. Ayrıca buna tahsis ettiğimiz köşkü de derhal boşalttırasın.

Sadrazam Salih Paşa şaşırmişti. Bu işler koskoca bir sadrazamın görevi değildi ki. Ama karşısındaki bir Osmanlı padişahı idi. Hem de çok kısa süre önce bir sadrazamın kellesini almış bir Osmanlı padişahı.

-Emir ve ferman yüce hünkarımızındır.

-Seni asıl bunun için çağırmadım paşa. Ne yaptın? Sana verdiğim emri yerine getirdin mi?

-Getirdim sultanım. Şu anda şehirde bir tane bile fayton, at arabası, kağrı ve benzeri araç zinhar yollara çıkmamıştır. Yollar bomboştur.

-Âlâ... Şimdi al bu herifi gözümün önünden ve gereğini yap. Sen de çıkabilirsin.

Sadrazam Salih Paşa da Cinci Hüseyin de huzurdan çıktılar.

Ha unutmadan. Padişah'ın Sadrazam Salih Paşa'ya verdiği emri anladınız muhakkak. Kendisi veya

eşlerinden, çocuklarından biri saraydan dışarı çıkmak istediğinde İstanbul'un hiç bir sokağında tek bir araba görmek istemiyordu Padişah. Gerek kendisi gerek eşleri, cariyeleri sık sık saraydan çıkıp mesire yerlerinde eğleniyorlardı. Padişahın yeni adeti bu olmuştu ama eşlerinden ve cariyelerinden farklı olarak o zaman zaman başka şeyhlere de gidiyordu okunmak, dertlerine çare bulmak için. Lakin yoktu. Dertlerine bir çare yoktu ve her gün biraz daha kötüye gidiyordu. Padişahın durumu kötüye giderken ülke ekonomisi de tepe takla gidiyordu.

Cinci Hüseyin 17 Nisan 1646 da İzmit'e sepetlediye de Valide Kösem Sultan sayesinde on gün sonra yine döndü. Ama adamın eli ayağı durmuyordu ki. İstanbul'a geri döndükten kısa süre sonra bu sefer Gelibolu'ya sürüldü ama orda da fazla uzun kalmayıp İstanbul'a döndüyse de artık padişahın gözdesi değildi. Saraya girip çıkamıyordu.

"Eeee. İlk bölümde bu herifin öldürüldüğünü yazmıştın. Ne zaman öldürülecek bu?" Diye sormuyorsunuz. Çünkü okumuyorsunuz ama ben yine de yazayım: İbrahim zamanında değil öldürülmesi. Oğlu IV. Mehmed zamanında.

Evet Padişah İbrahim giderek dengesizleşmeye, akla hayale gelmez işler yapmaya başlamıştı 1646 yılından itibaren.

Neler mi yapmaya başladı?

Gelecek bölümde inşallah.